

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अपल्लतरिक्तकृतं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अपल्लतरिक्तकृतं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
मत्संहननतुल्यानांगोपानामर्बुदंमहत् ॥ नारायणाइतिख्याताः सर्वसंग्रामयोधिनः ॥ १८ ॥ तेवायुधिदुराधर्षाभवंत्वेकस्यसैनिकाः ॥ अयुध्यमानः संग्रामेन्य
स्तशस्त्रोऽहमेकतः ॥ १९ ॥ आभ्यामन्यतरं पार्थयत्ते हृद्यतरं मतं ॥ तदृणीतां भवानग्रे प्रवार्थस्त्वं हि धर्मतः ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुरुष्णेन कुंतीपु
त्रो धनं जयः ॥ अयुध्यमानं संग्रामे वरयामास केशवं ॥ २१ ॥ नारायणममित्रघ्नं कामाज्जातमजं नृप ॥ सर्वक्षत्रस्य पुरतो देवदानवयोरपि ॥ २२ ॥ दुर्योधनस्तु
तस्मै न्यसर्वमावरयत्तदा ॥ सहस्राणां सहस्रं तु योधानां प्राप्य भारत ॥ २३ ॥ कृष्णं चापल्लतं ज्ञात्वा संप्राप परमां मुदं ॥ दुर्योधनस्तु तस्मै न्यसर्वमादाय पार्थिवः ॥
॥ २४ ॥ ततोऽभ्ययाद्भीमवलो रौहिणेयं महाबलं ॥ सर्वं चागमने हेतुं स तस्मै संन्यवेदयत् ॥ प्रत्युवाच ततः शौरिर्द्धारिणामिदं वचः ॥ २५ ॥ बलदेव उवाच ॥ विदि
तं ते नरव्याघ्र सर्वं भवितुमर्हति ॥ यन्मयोक्तं विराटस्य पुरा वैवाहिके तदा ॥ २६ ॥ निगृह्योक्तो हृषीकेशस्त्वदर्थं कुरु नंदन ॥ मया संबन्धकं तुल्यमिति राजन् पुनः पुनः
॥ २७ ॥ न च तद्वाक्यमुक्तं वै केशवं प्रत्यपद्यत ॥ न चाहमुत्सहे कृष्णं विना स्थातुमपि क्षणं ॥ २८ ॥ नाहं सहायः पार्थस्य नापि दुर्योधनस्य वै ॥ इति मे निश्चिता बुद्धि
र्वासुदेवमवेक्ष्य ह ॥ २९ ॥ जातोऽसि भारत एवं शो सर्वपार्थिव पूजिते ॥ गच्छ युध्यस्व धर्मेण क्षात्रेण पुरुषर्षभ ॥ ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु तदा परि
ष्वज्य हलायुधं ॥ कृष्णं चापल्लतं ज्ञात्वा युद्धान्मेनेजितं जयं ॥ ३१ ॥ सोऽभ्ययात्कृतवर्माणं धृतराष्ट्रसुतो नृपः ॥ कृतवर्मा ददौ तस्य सेनामक्षौहिणीं तदा ॥ ३२ ॥ स ते
न सर्वसैन्येन भीमेन कुरु नंदनः ॥ वृतः परिययौ लृष्टः सुहृदः संप्रहर्षयन् ॥ ३३ ॥ ततः पीतांबरधरो जगत्स्रष्टा जनार्दनः ॥ गते दुर्योधने कृष्णः किरीटिनमथाब्रवी
त् ॥ ३४ ॥ अयुध्यमानः कां बुद्धिमास्थाय हं वृतस्त्वया ॥ अर्जुन उवाच ॥ भवान्समर्थस्तान्सर्वान्निहतुं नात्र संशयः ॥ निहतुमहमप्येकः समर्थः पुरुषर्षभ ॥
॥ ३५ ॥ भवांस्तु कीर्तिमालोके तद्यशस्त्वांगमिष्यति ॥ यशसां चाहमप्यर्थं तस्मादसि मया वृतः ॥ ३६ ॥ सारथ्यं तु त्वया कार्यमिति मे मानसं सदा ॥ चिररात्रे
प्सितं कामं तद्भवान्कर्तुमर्हति ॥ ३७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं पार्थयत्स्पर्द्धासि मया सह ॥ सारथ्यं ते करिष्यामि कामः संपद्यतां तव ॥ ३८ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ एवं प्रमुदितः पार्थः कृष्णेन सहितस्तदा ॥ वृतो दाशार्हप्रवरैः पुनरायाद्युधिष्ठिरं ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि कृष्णसा
रथ्यस्वीकारे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति उद्योगपर्वणे नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥